

An aerial night photograph of a city, likely Tokyo, showing a dense urban landscape with numerous lit-up buildings and a prominent, brightly lit highway or expressway running diagonally through the center of the frame. The lights create a vibrant, warm glow against the dark night sky.

友

T
O
M
O

1 / 2016

Japani-päivä
2016

Yayoi Kusama
rohkea radikaali

Japanilaisen
kirjallisuuden
rantaautuminen

Japanilaisen kulttuurin ystävät ry

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry (JKY) on perustettu vuonna 1978. Yhdistyksen tavoitteena on tehdä japanilaista kulttuuria tutuksi suomalaisille ja kertoa japanilaisille suomalaisesta kulttuurista.

Yhdistys julkaisee neljä kertaa vuodessa Tomo-jäsenlehteä ja vuosittain Japanin kulttuurin eri aloja käsittelevän Hashi-kirjusen.

JKY:n kerhotila Tomohima sijaitsee Helsingissä, Wecksellintie 6:ssa. Sieltä löytyy yhdistyksen oma kirjasto. Kirjaston kokoelmat koostuvat suomennetusta japanilaisesta kaunokirjallisuudesta sekä erikielisistä tieto- ja taidekirjoista.

Kirjasto

Kirjastonhoitaja Liisa Kemppi päivystää yhdistyksen kerhotilassa Tomohimassa (Wecksellintie 6) sijaitsevassa kirjastossa kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena perjantaina klo 17-18. Mikäli haluat käydä siellä muuna ajan-kohtana, soita Liisalle, puh. 046 540 5653.

Harrastuspiirit

Japanin kieli (alkeis-, jatko- ja 3-kurssi)
Milla Molarius, milla.molarius@helsinki.fi

Japanin keskustelu
Mari Paasonen (äidinkieli japani)
ikana_5gogo@yahoo.co.jp

Kalligrafia
Mirja Paatero, mpaatero@gmail.com

Verkkosivut: <http://japaninkulttuuri.net/>
Facebook: www.facebook.com/japanilaisenkulttuurinystavat/

Tomo-lehti

Päätoimittaja
Aino Haavisto
ainorosah@gmail.com

Ulkoasu ja taitto
Mika Koponen
kopomika@gmail.com

Avustajat
Ritva Larva-Salonen
Ronny Rönqvist
Ulla Arjamaa

Johtokunta 2016

Puheenjohtaja
Ronny Rönqvist
09-595068
ronny.ronqvist@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Fred Kapri
0400 553388
fred.kapri@gmail.com

Sihteeri
Ulla Arjamaa
0400 456185
ulla.arjamaa@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja
Pirkko Heiniö
050-360 2086
pirkko.heinio@hotmail.com

Varsinaiset jäsenet
Johannes Cairns
johannes.cairns@helsinki.fi

Heli Koskinen
heliakasha@gmail.com

Mari Paasonen
ikana_5gogo@yahoo.co.jp

Varajäsenet
Kaija Pönni-Susiluoto
kaija.ponni@welho.com

Seija Savolainen
seija.savolainen@vantaa.fi

Yhdistyksen muut toimihenkilöt

Julkaisujen myynti
Fred Kapri
0400 553388
fred.kapri@gmail.com

Pääkirjoitus

Tämä lehti päättyy teidän lukijoiden käsiin luultavasti sopivasti eräänlaisena aikaisena joululahjana. Toivottavasti silloinkin on lunta, eikä lumi jää etelässäkään marraskuun alun erikoisuudeksi! Itse iloitsin aikaisesta ensilumesta tänä vuonna erityisen paljon. Olin nimittäin pelännyt, että ensilumi jäisi minulta näkemättä, sillä vietän jouluntienoot Japanissa. Niin kävi edellisellä reissullani, mutta toisaalta Suomeen saapuessa osasin yhtyä japanilaisten turistien iloon heidän valokuvatessaan lumiräntää Helsinki-Vantaalla.

Syksyn tärkeimpiä Japani-tapahtumia Suomessa oli lokakuinen Japanipäivä Helsingin Annantalolla. Muistan käyneeni tapahtumassa jo vuosia sitten, kun Japani oli vielä pieni osa elämäni, muistan maistelleeni vieraita ruokia ja ihailleeni kalligrafeja. Tänä vuonna pengoin kirpputoripöydiltä japaninkielisiä kirjoja, vaikka muistan teininä vakuutelleeni, etten varmasti koskaan aio opiskella japania!

Itselleni tämän syksyn tärkein Japani-harrastukseni onkin ollut kielen tandem-opiskelu. Käytännössä se tarkoittaa, että kerran viikossa olen käynyt japanilaisen vaihto-opiskelijan kanssa istumassa kahvilassa ja puhumassa ensin tunnin verran toisen ja sitten tunnin verran toisen äidinkieltä. Meidän molempien keskustelutaidot paranevat kohisten, ja on hauska tustua siihen, millaisena japanilainen opiskelija näkee suomalaisen yliopiston ja suomen kielen. Jos törmäätte joskus mahdollisuuteen opiskella japania tai miksei mitä tahansa muutakin kieltä tandem-opiskeluna, kannattaa ehdottomasti tarttua mahdollisuuteen.

Hyvää joulua sekä alkavaa kukon vuotta 2017!

Aino Haavisto
Päätoimittaja

*JKY on Facebookissa.
Tule ja tykkää!*

Yhdistyksen esittely	2
Pääkirjoitus	3
// Aino Haavisto	
Suomesta Saitamaan - Tove Björk	6
// Anna Thuring	
Japani-päivä 2016	8
// Aino Haavisto	
Budjettimatkailua Japanissa: WWOOFing	10
// Johanna Jussila	
“Can we take a picture together?”	12
// Repekka Uotila	
Sadut japanilaiskirjallisuuden airueena	13
// Ritva Larva-Salonen	
Yhdistystoimintaa	16
Pikku-uutisia	20
Myydään	22
Kanjien maailma	23
// Aino Haavisto	
Yayoi Kusama - rohkea radikaali	24
// Kaija Kärpijoki	
Yhdistyksen julkaisut	30

Yayoi Kusama: Peilihuone (Kurpitsa), 1991. (Installaationäkymä)

Collection of Hara Museum of Contemporary Art, Japan. © Yayoi Kusama.

Kuva: HAM / Hanna Kukorelli

Suomesta Saitamaan – Tove Björk

//Anna Thuring

Japaniin asettuneita ja siellä akateemisen uran luoneita suomalaisia ei liene kovin paljon. Useimmat maassa opiskelleet palaavat muutaman vuoden jälkeen takaisin kotimaahan.

Tove Björk on poikkeus. Tapasin hänet runsas vuosi sitten kansainvälisessä teatterintutkimuksen konferenssissa Intiassa. Kävi ilmi, että hän on apulaisprofessorina Saitaman yliopistossa, ja, mikä vielä kiinnostavampaa, tekee tutkimusta kabuki-näyttelijä Ichikawa Danjuro II:n (1688–1758) päiväkirjojen pohjalta. Kyseinen aika oli merkittävää kabuki-teatterin kehityskautta, mutta dokumentteja siitä on säilynyt varsin vähän. Ohjelmiston muokkautumisen ja esittämisen esteetiikan lisäksi Tove Björk on erityisen kiinnostunut tuon ajanjakson kabuki-teatterin poliittis-taloudellisesta kehityksestä ja siihen liittyvistä kabukin varhaisvaiheen väärintulkinnoista, joita syntyi Meiji-kaudella.

Poliittinen kabuki-kiinnostus selittyi varmasti osin sillä, että Tove valmistui yhteiskuntatieteiden maisteriksi Åbo Akademista vuonna 2000, ja siirtyi sen jälkeen opiskelemaan japanologiaa Berliinin Humboldt-yliopistoon – ja sieltä stipendiaatiksi Tokioon, Rikkyo St. Paul -yliopistoon.

Kahden vuoden stipendijakso johti vielä toiseen apurahajaksoon Japanissa ja lopulta tohtorintutkintoon Rikkyos-ta 2014.

Nyt työpaikkana on Saitaman yliopisto, missä Tove opettaa sekä japaniksi että englanniksi. Parhaillaan hän opettaa japanilaisille opiskelijoille kurssia nō-teatterin vaikutuksesta kabukin kehitykseen 1600-luvun lopulla sekä kansainvälisille opiskelijoille Edo-kauden kabukin ja muunkin kulttuurin kehitystä käsittelevää jaksoa. Väitöskirjavaiheessa alkanut varhaisen kabuki-teatterin tutkimus jatkuu opetuksen ohella.

Mutta ei teoriaa ilman käytäntöä! Kabuki-zassa vierailleet suomalaiset ovat hyvin saattaneet kuulla Toven käännöksiä ja kommentaareja vuokraamiensa audio-oppaiden kautta. Ja näyttämöllekin hän on päätenyt. Ei aivan Kabuki-za’han, mutta Kansallisteatteriinkin kuitenkin. Vuodesta 2007 saakka jatkunut nihon buyo-harrastus sai hänet rohkenemaan tanssiversioon Sukerokun roolista oppilasnäytöksessä, joka järjestettiin 27.2.2016. Harrastus, joka alkoi fyysisen kunnon ylläpitämisenä, on yllättäen auttanut myös häntä omassa tutkimustyössään. Erityisesti kokemus musiikin, liikkeen

ja liikeratojen yhteydestä ovat autta-
neet vanhoissa teksteissä kuvailtujen
esitysten visualisoinnissa – ja myös
kabukin taustalla vaikuttavien ‘mys-
tisten’ talousrakenteiden ymmärtämi-
sessä.

Japani ja kabuki näyttävät vieneen
Toven mukanaan, mutta Suomeen hän
sentään ehtii pari kertaa vuodessa,
ainakin kesäisin merelle ja jouluna
juhlimaan sukulaisten kanssa.

Teksti ja kuvat: Anna Thuring

Tove esittelee kuvaa Sukeroku-esityksestä.

Japani-päivä 2016

//Aino Haavisto

Japani-päivä keräsi jälleen Annantalon runsaslukuisen joukon Japanista kiinnostuneita. Tapahtuma järjestettiin kolme vuoden tauon jälkeen 30.11.2016, ja Annantalon täyttivät Japaniin liittyvät yhdistykset, yritykset, kirpputoripöydät ja työpajat. Annantalon juhlasalissa ja auditoriossa pidettiin koko päivän niin musiikkiesityksiä kuin luentoja.

Japani-päivän järjestettiin tänä vuonna jo 15. kertaa, ja sitä tekivät yhteistyössä Annantalon Taidekeskus, Japanin Suomen suurlähetystö, Japanilaisen kulttuurin ystävät ry, Suomalais-Japanilainen Yhdistys ry ja Suomen Iaidoliitto ry. Juhlasalissa kävijät pääsivät katsomaan budo-lajeja ja musiikkiesityksiä, ja auditoriossa tarjolla oli esitelmää mm. japanilaisen populaarimusiikin historiasta, tekstiilien värjäyksestä ja siitä, millaista on työskennellä suomalaisena go-pelin ammattilaisena Japanissa. Eryteisesti viimeisen esitelmän olisin mielelläni käynyt kuulemassa, sillä vaatimaton go-harrastukseni oli yksi niistä syistä, jotka aikanaan saivat minut kiinnostumaan toden teolla Japanista.

Kaikkialle en kuitenkaan ehtinyt, sillä vietin suurimman osan päivää yliopiston ainejärjestöni, Aasian ja Afrikan tutkimuksen opiskelijoiden Karavaani ry:n pöydän takana. Kävin toki kiertämässä muut yhdistyspöydät

ja kauppakujan, ja pöydän takaakin ehti jutella paljon sekä vanhoille että uusille tuttavuuksille. Kävinpä syö-mässä sushiakin, ja muistelin, miten olen aikoinaan juuri Japani-päivässä ensimmäistä kertaa päässyt maistamaan japanilaista ruokaa. Vaikka sushiravintoloita tuntuu olevan jo joka kulmalla, kenties joku tänäkin vuonna maistoi ensimmäistä kertaa jotakin japanilaista tai ainakin jotakin itselleen aivan uutta!

Tärkeä osa Japani-päivää ovat myös työpajat, joissa kävijät pääsevät kokeilemaan erilaisia japanilaisia harrasteita. Työpajoissa riitti kuhinaa koko päivän kun sekä aikuiset että lapset kävivät harjoittelemassa kalligrafiaa, tekemässä origameja tai kokeilemassa ikebanaa. Myös go- ja shogi-lautapelejä pääsi pelaamaan, ja mangatyöpaja keräsi sekin paljon osallistujia.

Viereisellä sivulla kuvia Annantalon. Ylärivissä Espoon musiikkiopiston taiko-ryhmän esitys sekä Nōkan-huilisti Kumiko Nonaka, keskellä kauppakujan vilinää ja alarivissä mangan piirtämistä.

Kiitos kaikille osallistujille ja erityisesti mahtavalle talkooväelle!

Kirjoittaja: Aino Haavisto

*Kuvat: Markku Arjamaa, kuvat 1,2 ja 5
Urmus Syrjäsuu, kuvat 3 ja 4*

Budjettimatkailua Japanissa:

Wwoofing

//Johanna Jussila

Lyhenne WWOOF tulee sanoista World Wide Opportunities on Organic Farming. Kyse on järjestöstä, joka tarjoaa yhteyden luomuviljelijöiden ja työhön halukkaiden vierailijoiden välillä. Japani on yksi noin 50 maasta, jossa wwoofing toimii (www.wwoofjapan.com). Työ on vapaaehtoista, mutta sen vastineeksi WWOOF-isäntä tarjoaa sääntöjen mukaan yöpaikan ja ateriat. Työ voi kestää muutamasta päivästä kuukausiin. Nimestään huolimatta järjestö tarjoaa työtä monenlaisissa paikoissa keramiikkapajoista puutarhanhoitoon.

Homma toimii käytännössä niin, että sivustolle luodaan oma profiili, joka varmistetaan vuosittaisella 5500 jenin jäsenmaksulla (maksutavaksi käy luottokortti tai PayPal). Maksettava summa pienenee vuosittain, jos päättää jatkaa jäsenyyttään. Jäsen pääsee sivustolle, jossa näkee alueittain listan halukkaita isäntiä ja emäntiä, usein perheitä, ja voi sivuston kautta ottaa yhteyttä heihin.

Tässä kertoo hyvistä ja huonoista kokemuksistaan vuonna Okinawalla wwooffannut suomalainen:

Okinawan farmilla iski koti-ikävä

”Wwoofaamisesta” olen kuullut monenlaisia kokemuksia, niin hyviä kuin huonojakin. Omani lukeutuu keskivertoihin. Päädyin maalaistaloon Okinawan pohjoisosassa. Työni oli lastenhoitoa, tiskausta ja siivoamista. Perhe oli sisäänlämpiävä, jossa ulkopuoliselle ei annettu paljonkaan huomiota. Odotukset eivät kohdanneet: minä toivoin viettäväni aikaa uusien ihmisten kanssa siinä sivussa yhdessä töitä tehden, mutta he etsivät työläistä, joka mukisematta hoiti hommansa ja piti loppupäivän omanaan. Tämä

olisi ollut mukiinmenevä menettely kaupungissa – maalla kun ei päässyt talosta yhtään minnekään ilman autoa. Näin ollen tunsin oloni eristetyksi, ja koti-ikävä iski.

Kierrellessäni myöhemmin Okinawaa tapasin paljon nuoria, joilla oli laaja kirjo wwoofing-kokemuksia niin Japanista kuin muistakin maista. Eräs oli päätenyt kukka-asettelijaksi yksinäisen mummon luo paratiisisaarelle – mummo oli omistanut vapaa-aikaansa työntekijälleen saarikierroksen ja illallisten merkeissä, opettanut tälle ”niin paljon” ja tutustuttanut hänet liutaan uusia ihmisiä. Toinen oli joutunut läh-

temään työpaikasta, jossa työtunteja ja rajoituksia oli liikaa. Kolmas oli päätenyt töihin kahvilaan paistamaan pannukakkuja loistavassa työporukassa. Neljäs oli wwoofannut vuosia kohtaamatta yhtäkään epämiellyttävää isäntää. Kuulin tarinoita muun muassa puunhakkuusta, vihannesten ja hedelmien viljelystä, kanojen teurastamisesta, saviruukkujen valmistuksesta, eläinten hoidosta ja hotellityöstä. Vaihtoehtoja siis on, eikä aina ole helppoa löytää juuri omia odotuksia vastaava paikka.

Siltä varalta, että kaikki ei mene suunnitelmien mukaan, kannattaa aikataulut pitää joustavina. Etenkin pidempää wwoofausta suunnitellessa kannattaa isännän kanssa sopia esimerkiksi muutaman päivän kokeiluajasta ennemmin kuin ilmoittaa suorat päivämäärät. Vaikka Japani on maa täynnä ystävällisiä ihmisiä, arvostetaan siellä työtä lahjomattomasti, ja

vieraan on varauduttava koviinkin koettelemuksiin. Joskus niitä ei tule. Mutta siltä varalta, ettei kohde olekaan yhtä mukava miltä se vaikutti esittelysivullaan, on hyvä muistaa, että wwoofaajalla on oikeus lähteä paikasta milloin tahansa.

Yleisesti ottaen suurin osa kuu-lemistani wwoofing-tarinoista oli kuitenkin riemastuttavia. On totta, että wwoofing on mutkaton väylä japanilaisten arkeen. Se mahdollistaa syvemmän tutustumisen kulttuuriin ja arvoihin, ehkä jopa muihin wwoofareihin. Parasta wwoofingissa on uuden oppiminen ja omien rajojensa koetteleminen - wwoofingin avulla on mahdollista kokeilla aivan eri elämäntyyliä ihan vaan huvikseen.

Kirjoittaja: Johanna Jussila

Kuva: Tapani Jussila

Kyläläisiä.

“Can we take a picture together?”

Japanilaisten lukiolaisten nähtävyy skierroksen oppaana

//Repekka Uotila

Helsingin yliopiston Aasian- ja Afrikan tutkimuksen ainejärjestö Karavaani ry järjesti lokakuussa japanilaisille lukio- lainsryhmille sarjan opastuksia Helsingissä. Enemmän projektista kertoo päävastuuhenkilö, Japani-projektiin eksynyt assyriologi Repekka Uotila:

Jos liikut lokakuun toisella viikolla Helsingin keskustan merkittävempien kirkkojen piirissä, saatoit huomata nuorten japanilaisten ryhmiä helsinkiläisen yliopisto-opiskelijoiden opastamina. Osakan Hatsushiba Ritsumeikan Junior-Senior High Schoolista tuli kokonaisuudessaan reilu 300 lukiolaista tutustu-

maan Suomeen ja suomalaisuuteen, ja Helsingin yliopiston ja Aalto-yliopiston japanin opiskelijat ja muuten kiinnostuneet toimivat lukiolaisryhmien oppaina.

Oppaat kävelyttivät oppilaita ympäri Helsinkiä, seuraten ohjeeksi annettua reittiä, joka käsitti Uspenskin katedraalin, Temppeliaukion kirkon, Hakaniemen kauppahallin ja Tuomiokirkon. Lisäksi kukin opas pääsi näyttämään omaa kotikaupunkiaan ja vei ryhmänsä vapaavalintaisiin paikkoihin, kuten Hiljaisuuden kappeliin, ostoksille ja taidemuseoon. Oppaat kommunikoivat japanilaisten kanssa japaniksi tai englanniksi tai välillä elehtien, ja pyrkivät herättämään keskustelua esimerkiksi Suomen ja Japanin eroista ja yhtäläisyyksistä, kielen opiskelusta ja tulevaisuuden suunnitelmista.

Lukiolaiset järjestivät matkansa aikana myös kaikille avoimen tapahtuman Katajanokan Marina Congress Centerissä, jossa esiteltiin japanilaista kulttuuria. Tapahtumassa oli mahdollista mm. taitella origameja, kävellä puujaloilla, ja harjoittaa kalligrafiaa.

Opintopisteiden ja korvauksen lisäksi meille opiskelijoille jäi käteen lukiolaisten vierailusta kokemus ihailun vanhemman sisaruksen roolista, hauskoja anekdootteja ja muutama uusi instagram-seuraaja.

Repekka Uotila

Japanese Food & Utensils

東京館
Tokyokan

Annankatu 24
00100 Helsinki, Finland

Puh./Tel +358-9-622 5553
Fax +358-9-622 5552
e-mail tokyokan@kolumbus.fi
www.tokyokan.fi

Open: Mon-Fri 10-18
Sat 10-15

Sadut japanilaiskirjallisuuden airueena

//Ritva Larva-Salonen

Japanin kirjallisuuden suomennos-historiaa käsittelevissä teksteissä on usein todettu, että ensimmäinen kirjallisuuden muoto, joka Suomeen tuli, olisi ollut runous. Vaikka vuosi 1897, jolloin Kyläkirjaston Kuvalehti julkaisi kymmenkunta saksan kautta suomennettua tankaa, tuntuu varhaiselta, ensimmäinen itsenäinen japanilaissatu julkaistiin jo kaksikymmentä vuotta aikaisemmin.

Japanilaisen kirjallisuuden - niin kuin muunkin käännöskirjallisuuden - Suomeen tuojana toimi ruotsinkielinen sivistyneistö. Kieliriitojen aikaan 1800-luvulla fennomaanit, suomenmieliset ruotsinkieliset, eivät vain halunneet tarjota laadukasta lukeamista suomenkielisille vaan osoittaa, että suomen kieli taipui kirjoitetuksi kieleksi ja oli sivistyskieli. Fennomaaneissa oli monia innokkaita suomen kielen kehittäjiä, joista yksi oli Julius Krohn (1835–1888). Omien lastensa kasvaessa hän huomasi, ettei suomenkielistä lastenkirjallisuutta ollut juurikaan tarjolla ja käänsi paljon kirjallisuutta, esim. H.C. Andersenin satuja. Krohn perusti myös useita lehtiä, joiden kautta hän liittyi Japaniin. Krohnin perustamassa Pääskynen-lastenlehdessä julkaistiin 16. kesäkuuta 1877 tutkimusteni mukaan ensimmäinen japanilaisen sadun suomennos, ”Kadehtiwainen” (こぶとりじいさん).

Sadun ilmestymisvuosi kiinnittää huomion, sillä se on julkaistu vain

reilut kaksikymmentä vuotta Japanin avautumisen jälkeen. Kuinka se on saapunut Suomeen? Länsimaiden solmittua kaupp- ja diplomaattisuhteita Japanin kanssa saapui maahan länsimaiden edustajia. Hieman aikaisemmin 1800-luvun alun Euroopassa oli virinnyt kiinnostus kansansatuihin, mm. Grimmin veljesten kokoamien tarinoiden pohjalta. Japaniin saapuneet länsimaalaiset olivat jo tietoisia kansansatujen viehättävyydestä eikä siten ihme, että japanin kielen oppinut englantilainen diplomaatti Algernon Bert ham Mitford kiinnostui keräämään kansansatuja - tosin hänen onnistui saada kokoon vain painettuja kertomuksia. Englantiin palattuaan Mitford julkaisi kirjan *Tales of Old Japan* vuonna 1871. Siinä oli kansansatujen lisäksi muita kertomuksia ja buddhalaismunkkien saarnoja. Teoksesta tuli suosittu ja siitä otettiin useita lisäpainoksia. Vuonna 1875 se sai vielä saksankielisen version *Geschichten aus Alt-Japan*. Mitford on kääntänyt Kadehtiwainen-sadun nimellä ”*The Elves and the Envious Neighbour*” ja saksaksi se on ”*Die Elfen und der neidische Nachbar*.”

Pääskysessä julkaistu versio Kadehtiwainen-sadusta eroaa Mitfordin käännöksestä joidenkin termien kohdalla, mutta juoni on sama: Mies on metsässä, mutta myrsky yllättää. Hän jää pitelemään sadetta onttoon puuhun, jonne nukahtaa. Herättyään

hän näkee peikkojen pitävän hauskaa nuotiopiirissä. Hän liittyy joukkoon tanssimaan ja peikot ihastuvat. Aamun sarastaessa peikot vaativat miestä tulemaan toisenkin kerran ja ottavat pantiksi paiseen miehen kasvoilta. Mies on tästä hyvillään ja kotiuduttuaan kertoilee tapahtuneesta kyläläisille. Naapurin mies tulee kateelliseksi, sillä hänelläkin on inhottava paise kasvoissaan ja hän tivaa paikkaa, missä peikot kokoontuivat. Seuraavana yönä naapuri menee kokoontumispaikalle ja yhtyy peikkojen tanssiin. Kiitokseksi peikot palauttavat paiseen, sillä luulevat miehen olevan sama kuin edellisellä kerralla. Näin naapuri ei päässytäkään eroon paiseesta vaan sai toisen vaivakseen.

Japanissa sadusta kerrotaan myös juonellisesti erilaisia versioita. Siten uskoisin, että Pääskysen toimitus on

nähty sadun saksankielisen version, jolloin termien erilaisuus selittyisi kahdenkertaisen kääntämisen tuomilla käännösepätarkkuuksilla. Lisäksi 1800-luvun lopussa suomennokset tehtiin yleensä saksasta tai ruotsista. Englanti rupesi vasta 1900-luvun puolella valtaamaan alaa.

Lehdistö japanilaisen kirjallisuuden esittelijänä

Ennen Kadehtiwainen-satua oli Japanin kirjallisuutta esitelty muun japanilaisuuden ohessa tai muissa maailman kulttuureja käsittelevissä artikkeleissa. Mutta tiedot eivät aina olleet kohdallaan, kuten Borgåbladetissa 16. tammikuuta 1862 julkaistussa artikkelissa, jossa paneuduttiin eri maiden ihmisen synnystä kertoviin myytteihin, ”Mennisko-skapelsens myter.” Siinä oli mukana japanilaiseksi väi-

tetty satu, joka kuitenkin on lähinnä kalevalais-raamatullinen kertomus maailmanmunasta sekä ”uroxinin” ja ”urqvinnan” tulvan jälkeen pelastuneista jälkeläisistä, nykyihmisten esi-isistä. Artikkeliki pahoittelee, että varsinainen ihmisen syntyä kuvaava myytti on niin ”smutsig”, ettei sitä voi julkaista. Kirjoittaja viitanee Izanamin ja Izanagin Kuolemanmaassa vierailuun.

Lehdistössä sekä suomeksi että ruotsiksi julkaistiin silloin tällöin japanilaissatuja ja -kirjallisuudesta otteita. Varsinkin sortovuosina (1899–1905 ja 1908–1917), jolloin venäläisten tiukka sensuuri oli voimissaan, käännöskirjallisuuden julkaiseminen antoi lehdille tilaisuuden tuoda esiin suomenmielisyyttä ja jopa venäläisvastaisuutta. Sensorit eivät koskeneet käännöksiin. Tästä mainio esimerkki on Venäjä–Japani-sodan aikana 1904 Lördagen-lehdessä julkaistu ruotsinkielinen mukajapanilainen satu ”Kingmai och Kaimaru”. Tarina kertoo kahdesta nuoresta sotasankarista, tytöstä ja pojasta, jotka luonnollisesti olivat rakastavaisia. Heidän hyveitään kuvataan auliisti ja ulkonäöltään he tietysti olivat kauniita ja komeita; Kingmain siniset silmät on mainittu erikseen. Tarinan intentio ei selvästikään ollut autenttisen japanilaisuuden kuvaaminen tai varsinainen japanimielisyys, vaan venäjänvastaisuuden ilmentäminen.

Toinen mielenkiintoinen piirre suomalaislehdistössä oli, että aineisto kiersi lehdestä toiseen. Usein avustajat olivat samoja ja lehdistöä koskeva tekijänoikeus oli vielä puutteellinen. Japanilaissadutkin levisivät lehdestä toiseen. Esimerkiksi Matsuyaman pei-

li -satu on julkaistu vuosien 1896 ja 1903–1912 aikana peräti 17 kertaa, tosin kahtena eri versiona. Ensimmäinen versio ilmestyi neljä kertaa suomeksi vuonna 1896, samana vuonna kuin sadun sisältämä Konni Zilliacuksen kirja *Japanesiska studier och skizzer*. Kirja ilmestyi joulumarkkinoille, mutta siitä oli mainintoja jo saman vuoden tammikuun lehdissä. Selvästi kirjan kustantaja Wentzel Hagelstam tunsii markkinat ja miten herätetään kiinnostus tulevaan kirjaan – hänellä oli myös lehtimiestausta. Ei siis liene sattuma, että suomenkieliset sadut ilmestyvät samana vuonna kuin ruotsinkielinen kirja. Zilliacuksen ja lehdissä ilmestyneet ovat juoneltaan yhteneväiset, mutta sanastossa on pieniä eroja, esimerkiksi pappi vs. nunna.

Sadun toinen ja edellistä herttaisempi versio ilmestyi kaksi kertaa ruotsiksi 1903 ja seuraavana vuonna Raahan lehti painoi sen sivuilleen suomeksi. Sadun huippuvuosi näyttää olleen 1909, jolloin se ilmestyi neljä kertaa. Tyypillisesti suomentajan tai ruotsintajan nimeä ei näissä varhaisissa vielä mainita.

Vaikka Japani ei näyttele Suomen historiassa suurta roolia, sen satujen suomennosten kautta voi tarkastella Suomen historiaa, suomen kielen kehitystä, maan avautumista ja kansainvälistymistä. Jos japanilaissatujen/-kirjallisuuden tarkastelun toisi nykypäivään, näkyisi mielenkiintoinen kaari yhä kiihtyvää kanssakäymistä.

Teksti: Ritva Larva-Salonen

Kuva: Kansalliskirjaston digitoidut aineistot

KOKOUSKUTSU: Japanilaisen kulttuurin ystävät ry:n SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

Tiistaina 21.2.2017 klo 17.30
Tomohimassa, Wecksellintie 6, Helsinki.

ESITYSLISTA

- 1 Kokouksen avaus
- 2 Kokouksen järjestäytyminen: valitaan
puheenjohtaja
sihteeri
kaksi pöytäkirjantarkastajaa
kaksi ääntenlaskijaa
- 3 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
- 4 Esityslistan hyväksyminen kokouksen työjärjestykseksi
- 5 Yhdistyksen vuoden 2016 toimintakertomuksen hyväksyminen
- 6 Yhdistyksen vuoden 2016 tilien ja toiminnantarkastajan lausunnon esittäminen. Tilinpäätöksen hyväksyminen sekä tili- ja vastuuvapauden myöntäminen johtokunnalle ja taloudenhoitajalle
- 7 Jäsenmaksun suuruudesta sekä jäsenmaksun maksuajasta päättäminen
- 8 Toimintasuunnitelman ja talousarvion hyväksyminen vuodelle 2017
- 9 Johtokunnan jäsenten valinta. Valitaan puheenjohtaja ja johtokunnan varsinaiset jäsenet ja varajäsenet
- 10 Yhdistyksen toiminnantarkastajan ja hänen varamiehensä valinta vuoden 2017 tilejä ja hallintoa tarkastamaan
- 11 Yhdistyksen sääntöjen päivittäminen
- 12 Muut johtokunnan tai jäsenten esittämät asiat
- 13 Kokouksen päättäminen

JKY:n oma Uuden vuoden juhla

Ti 31.1. 2017 klo 18:00

Ravintola DOMO, Kalevankatu 21

Ilmoittautuminen viimeistään ma 23.1.2017 yhdistyksen sihteeri Ulla Arjamaalle:
ulla.arjamaa@kolumbus.fi, tai puh. 0400 456185

Menu

1. Miso soup
2. Sushi plate (big plate for sharing, will include a tuna tartar)

Bento box including:

3. Wakame salad
4. Salmon sashimi
5. Ebi & yasai tempura
6. Yaki sake
7. Rice/pickles

Dessert:

8. Green tea pannacotta

Hinta per henkilö: € 35

Ilmoita, mikäli ruoan suhteen on erikoistoivomuksia (esim. kasvisruoka)

Maksu tulee suorittaa etukäteen yhdistyksen tilille: FI 08 8000 1878 9644 37

Haikupiiri aloittaa

Haiku-harrastuspiiri aloittaa toimintansa ja kokoontuu torstaina 19.1.2017 klo 18:00-20:00 Tomohimassa. Ensimmäisellä kerralla suunnittelemme kevään ohjelmaa ja tutustumme toisiimme, mieluusti myös haikujen avulla. Ohjaajana toimii Wili Leikola.

Ilmoittauduthan Pirkolle (pirkko.heinio@hotmail.com). Häneltä saat lisätietoja ja tarkemmat ohjeet.

Lämpimästi tervetuloa mukaan!

JKY Matkamessuilla tammikuussa

Olemme mukana Matkamessuilla Helsingin Messukeskuksessa 19.-22.1.2017. Löydät meidät ystävyysseurojen yhteisosastolta 7ay36.

Tervetuloa!

Uutta toimintaa

Oletko kiinnostunut osallistumaan origami- ja/tai ikebanaharrastuspiiriin? Ota yhteyttä Pirkkoon (pirkko.heinio@hotmail.com), suunnitellaan yhdessä ja toteutetaan!

Ilmoita Japani-tapahtumista

JKY haluaa toimia aktiivisena tiedotuskanavana jäsenistölleen Suomen Japani-aiheisista tapahtumista. Tiedotuskanavina toimivat Facebook-sivumme sekä Tomo, ja niihin molempiin saa ilmoittaa sekä itse järjestämiään että muiden tahojen tapahtumia. Niin taidenäyttelyt, musiikkiesitykset kuin vaikkapa japanilaisten vierailijoiden pitämät luennot kiinnostavat varmasti monia lehden lukijoista ja Facebook-sivun seuraajista. Toimitus ei mitenkään itse ehdi huomaamaan kaikkea, joten jäsenistön apu on enemmän kuin toivottua!

Origamijoulukuusi

Viime jouluna helsinkiläisiä ilahdutti Kansallismuseon joulukuusimetsä, jonka kuusia olivat koristelemassa niin järjestöt, koululuokat kuin muutkin paikalliset yhteisöt. Tomon numerossa 4/2015 kerrottiin metsästä, joka oli avoinna yleisölle 5.12.2015–6.1.2016. Japanilaisen kulttuurin ystävät ry:n työryhmä Origami Sisters (Kaija Kärpijoki, Mari Paasonen ja Midori Salo) koristelivat japanilaisin origamikoristein Rauha ja Onni -nimisen kuusen.

Joulupukki oli avajaisten päähenkilö.

.....: Pikku-uutisia :.....

Ennen ja nyt -lehdellä Japani-teemanumero

Verkossa ilmestyvän Ennen ja nyt -julkaisun numeron 4/2016 teemana on japanilainen kirjallisuus otsikolla Munkkien rakkausrunoista Mishimaan ja mangaan: Poimintoja Japanin kirjallisuushistoriasta. Tarjolla on monipuolinen kattaus artikkeleita niin runoista, saduista kuin esimerkiksi nykykirjallisuudesta ja japanin kääntämisestäkin. Lehti on luettavissa ilmaiseksi osoitteessa <http://www.ennenjanyt.net/>

Mochi-juhla

Japaniin liittyvien yhdistysten jäsentilaisuus

Su 15.1.2017 klo 14.00–16.30

Taivallahden peruskoulu

Eteläinen Hesperiankatu 38

HINTA: Tilaisuuden omakustannushinta on 10 €/aikuinen sekä lapset 5-12 v. 5 €/hlö.
Maksu: Ovella käteisellä (ei pankki- tai maksukortteja).

Tilaisuuden koordinoinnista vastaa Suomalais-Japanilainen Yhdistys ry.

Suomalainen Tuuletar-yhtye joulukiertueelle Tokioon

Joulukuun 23.–26. päivä suomalaisella vocal folk hop -yhtyeellä Tuulettarella on kuusi konserttia Tokiossa. Tuuletar esittää konserteissa joululauluja sekä omaa tuotantoaan. Yhtye on julkaissut kesäkuussa debyyttialbuminsa “Tules Maas Vedes Taivaal”, ja albumi nousi jo syyskuussa on maailmanmusiikin listoille ja on siellä marraskuussa jo neljättä kuukautta.

Japani-passista jo toinen painos

Tapani Jussilan Japani-passi -matkaoppaasta on ilmestynyt uusi painos. Jussilan persoonallisesta Tokio-passista on otettu jo kahdeksan painosta, ja entistä laajemmin Japanissa matkailua käsittelevä Japani-passikin on edennyt tänä vuonna jo toiseen, korjattuun painokseen. 352 sivua. Kanki press, 2016.

Myydään

Tomossa julkaistaan mielellään JKY:n jäsenten Japani-aiheisten tuotteiden halutaan myydä/ostaa -ilmoituksia. Ilmoittaminen ei maksa mitään, ja toimii täysin ostajien ja myyjien omalla vastuulla. Julkaisemme ilmoitukset saapumisjärjestyksessä ja pidätämme oikeuden jättää ilmoitus julkaisematta esim. mahdollisen tilanpuutteen vuoksi. Toivottavasti seuraavaan numeroon saadaan jälleen mielenkiintoisia tavaroita tarjolle!

Mikäli haluat ilmoittaa tällä palstalla, ota yhteyttä Tomon päätoimittajaan Ainoon ainorosah@gmail.com

歌舞伎 KABUKI

Lapinlahdenkatu 12 puh 09-694 9446
Ma-Pe klo 11:30 - 14:00 ja 17:00 - 23:00
La suljettu
Su klo 16:00 - 23:00

Kanjien maailma // Aino Haavisto

忘

Wasu(reru), BŌ, MŌ
unohtaa

Unohtamista merkitsevä 忘 on yksi suosikeitani muutaman sadan ensimmäisenä opeteltavan merkin joukosta. Se koostuu useimpien muiden kirjoitusmerkkien tapaan ääntämystä ja merkitystä kuvaavista osista, ja sen merkitysosa on 心 (kokoro) ‘sydän’. Foneettisena osana on 亡, ‘menettää; kuolla’, joka lausutaan yleensä bō tai mō, kuten tässäkin. Minusta tuo foneettinen osa sopii tähän kanjiin oikein hyvin, sillä aina kun unohtaa jonkin tärkeän muiston, voi ajatella että menettää jotakin sydämestään, tai jopa että osa sydäntä ikään kuin kuolee.

忘 on ajankohtainen kanji, sillä vuoden lopussa japanilaiset kokoontuvat ystävien tai työtovereiden kanssa juhlimaan bōnenkaita, “vuoden unohtamisen kokoontumista” (忘年会). Symbolisesti juhlitaan siis vuoden loppua ja erityisesti unohtetaan menneen vuoden huolet ja ongelmat. Käytännössä juhlat muistuttavat usein suomalaisia pikkujouluja: alkoholia kuluu, ja tunnelma on rento, vaikka juhlittaisiin yleensä hyvinkin hierarkisen työyhteisön kesken.

Teksti: Aino Haavisto

Kuva: Wikimedia Commons

Eri aikakausien ja tyylien versioita kanjista.

Yayoi Kusama - rohkea radikaali

//Kaija Kärpijoki

**Kun seison maalauskan-
kaan edessä, minun ei tarvitse aja-
tella. Pääni on tyhjä. Käteni
vain liikkuvat. Maalaan kun-
nes kaadun saappaat jalassa,
maalaan niin kauan kuin
elän.**

Japanilainen Yayoi Kusama on yksi aikamme merkittävimpiä nykytaiteilijoita. Hänen suurnäyttelynsä In Infinity on taidemuseo HAMin vuoden tapaus. Näyttely avautui lokakuussa Tennispalatsin kolmanteen kerrokseen. Tulevan vuoden tammikuun 22. päivään asti ehtii – ja kannattaa – käydä tutustumassa 87-vuotiaan Kusaman salaperäiseen, värikylläiseen ja monimuotoiseen mielenmaisemaan. Esillä on noin 200 maalausta, veistosta tai installaatiota 1950-luvulta nykypäivään.

Värikästä, monipuolista ja radikaalia

Kusama on halunnut taiteellaan ottaa kantaa ja vaikuttaa suuriin kysymyksiin. Hänelle tärkeitä teemoja ovat rauhanaate ja seksuaalinen vapautuminen, sovinnainten asenteiden ravisteleminen, kansalaisoikeusliike ja vastakulttuurit.

Täplätaiteilijaksi kutsutun Kusaman useimmat teokset ovat suuri-kooisia, ja hänen tuotantonsa kattaa lähes jokaisen kuvataiteen tekniikan ja lajin. Kusaman elämäntyö sisältää

maalauksia, veistoksia, installaatioita, performansseja ja ympäristötaidetta, valokuvia, elokuvia ja kirjallisuutta. Taiteilija rakastaa pilkkuja, täpliä, palloja, kurpitsoita, verkkokuvioita ja kirkkaita värejä ja hätkähdyttää fallos-teemallaan. Suuret installaatiot sulattavat katsojan kuin huomaamatta osaksi teosta. Käy kokeilemassa, kuinka tilantaju häviää keltaisen, mustatäpläisen Peilihuone-installation sisällä.

Taiteilija ei sulje ilmaisupaletistaan pois myöskään muotia ja designia. Hän arvostaa käsintehtyä yksilöllistä vaate- ja asustesuunnittelua. Kusama suunnitteli vaatteita jo 1960-luvulla omalle yritykselleen. Hän on tehnyt yhteistyötä Issey Miyaken kanssa sekä suuren ja näyttävän täpläprojektin yhteistyössä muotikonserni Vuittonin kanssa. Kusaman kädenjälkeä näkee myös arkisissa käyttöesineissä, muun muassa kännykänkuorissa, kalusteissa ja kahvimukeissa.

Tie taiteilijaksi

Kusama syntyi vuonna 1929 Japanissa Matsumoton pienessä maalaiskampungissa perheeseen, jolla oli vakaa toimeentulo. Hän oli nuorin neljästä sisaruksesta. Tuleva taiteilija koki jo pikkulapsena kummallisia ja ahdistavia hallusinaatioita luonnossa liikkessaan.

Kusama purki pelottavia näkyjään piirtämällä ja maalamalla ja sai

JAPAN AIRLINES

© 2011 JAL

Koe Japanin ainutlaatuinen luonto eri vuodenaikoina

JAL tarjoaa entistäkin mukavampaa matkaa Japaniin 787 Dreamliner-koneissa.

Päivittäinen suora lento Helsinki–Tokio.

www.jal.com

Fly into tomorrow.

töitään esille jo 16-vuotiaana. Hän halusi taiteilijaksi ja lähti perheen vastustuksesta huolimatta Kiotoon tekemään taideopintoja. Perinteisen nihonga-tyylin hän koki kuitenkin rajoittavana ja alkoi kokeilla uusia tyylejä.

Kusama sai 1950-luvun lopulla, 28-vuotiaana, perheeltään luvan lähteä New Yorkiin maalaamaan. Alku-aika oli vaikeaa ja yksinäistä, mutta kahden vuoden jälkeen teossarjasta Infinity net – Äärettömyysverkko – tuli hänen uransa käännekohta.

Myöhemmin 1960-luvulla Kusaman radikaali, rohkea, rajoja ja sovinnaisuuksia rikkova taide kohtasi paheksuntaa ja vastustusta. Pop-taide alkoi tulla esiin kasautumateoksina, pehmeät fallistiset veistokset, performanssit, installaatiot ja happeningit ravistelivat perinteisiä taidekäsityksiä. Taiteilija järjesti ensimmäiset vartalonmaalausfestivaalit. Hän maalasi itsensä ja osallistujien vartalot pilkullisiksi ja häivytti heidät pilkulliseen taustaan. Täpliin kiteytyi Kusaman ajattelussa koko maailmankaikkeus, rakkaus, kuolema, avaruus, ikuisuus, rauha. Itsensä asettamisesta osaksi teosta ja häivyttämisestä tuli Kusaman taiteessa 1960-luvulla merkittävä teema.

Paluu Japaniin

Pettyneenä New Yorkin kovaan arvosteluun Kusama palasi vuonna 1973 lopullisesti Tokioon. Hän muutti pysyvästi psykiatriseen sairaalaan toistuvien paniikkikoh-

tausten ja hallusinaatioiden vuoksi. Hän halusi paeta mediajulkisuuden sensaatiohakuksia kirjoituksia New Yorkin ajan happeningeista, täplistä alastomille vartaloille. Kusamalle ne olivat kuitenkin eläviä taideteoksia, joilla oli vahva sodanvastainen viesti.

Yayoi Kusama jatkoi 1970-luvulla täplien ja verkostojen maalaamista, mutta työt olivat nyt suurempia ja värit kirkkaampia. Hänen lempiväriyhdistelmänsä on musta ja aniliininpunainen. Töiden visuaalinen ilme perustui toistoon ja moninkertaistamiseen. Vähitellen kuviin oli tullut mukaan myös uusia muotoja. HAMin näyttelyn monien suurten maalausten muotokielessä ja värimaailmassa on jotain hyvin samaa värien raikkautta ja kuvioiden kiehtovuutta kuin suomalaisissa 1970-luvun painokankaissa.

Vei vuosia, ennen kuin Kusama vakiinnutti asemansa taiteilijana. Tämä tapahtui 1980-luvulla, kun Japanissa oli useampi laaja näyttely hänen töistään, ja Milanon ja New Yorkin näyttelyt herättivät kansainvälistä kiinnostusta. Venetsian bienaali vuonna 1993 teki Kusaman tunnetuksi maailmanlaajuisesti. Kun taiteilija oli 80-vuotias, hän päätti maalata sata teosta käsittävän maalausarjan Ikuinen sieluni. Työ kesti puolitoista vuotta. Kusama maalaa edelleen Ikuinen sieluni –sarjaa päivittäin. Nyt tavoitteena on tuhat maalausta.

Arvostetuksi taiteilijaksi

Vuonna 1994 Kusama teki ensimmäinen julkisen taideteoksensa, ison kurpitsan, josta tuli Naoshiman saaren maamerkki ja Kusaman tunnusmerkki. Kurpitsa on taiteilijalle erityisen rakas, hän pitää sitä henkisenä kotinaan. ”Jumaloin kurpitsoita”, toteaa taiteilija. Erikokoisia ja eri tekniikoin toteutettuja kurpitsoita tai niiden kuviopin-taa on esillä myös HAMin näyttelyssä.

Yayoi Kusamalla on vuodesta 1995 lähtien ollut useita kansainvälisiä näyttelyjä, 2010-luvulla myös retrospektiivisiä ja kiertäviä näyttelyjä lähes joka mantereella. Omaelämäkerta Äärettömyysverkko julkaistiin vuonna 2002. Kansainvälisen taidepalkinnon Kusama sai vuonna 2006, ja Japanissa hänelle myönnettiin kunnianosoitus merkittävästä panoksesta taiteelle. Taiteilijan töitä voi nähdä maailmalla yli sadassa taidemuseossa. Vuonna 2012 Kusama sai ensimmäisenä japanilaisena taiteilijana näyttelynsä Lontoon Tate Moderniin. Lehtiotsikot ylistivät näyttelyä. Kukaan muu japanilainen ei ole yltänyt samaan.

Yayoi Kusama Suomessa

In Infinity –näyttely on Kusaman ensimmäinen retrospektiivinen kiertonäyttely Pohjoismaissa. Suomeen näyttely tuli Tanskasta Louisianan modernin taiteen museosta. Näyttely kiertää myös muut Pohjoismaat.

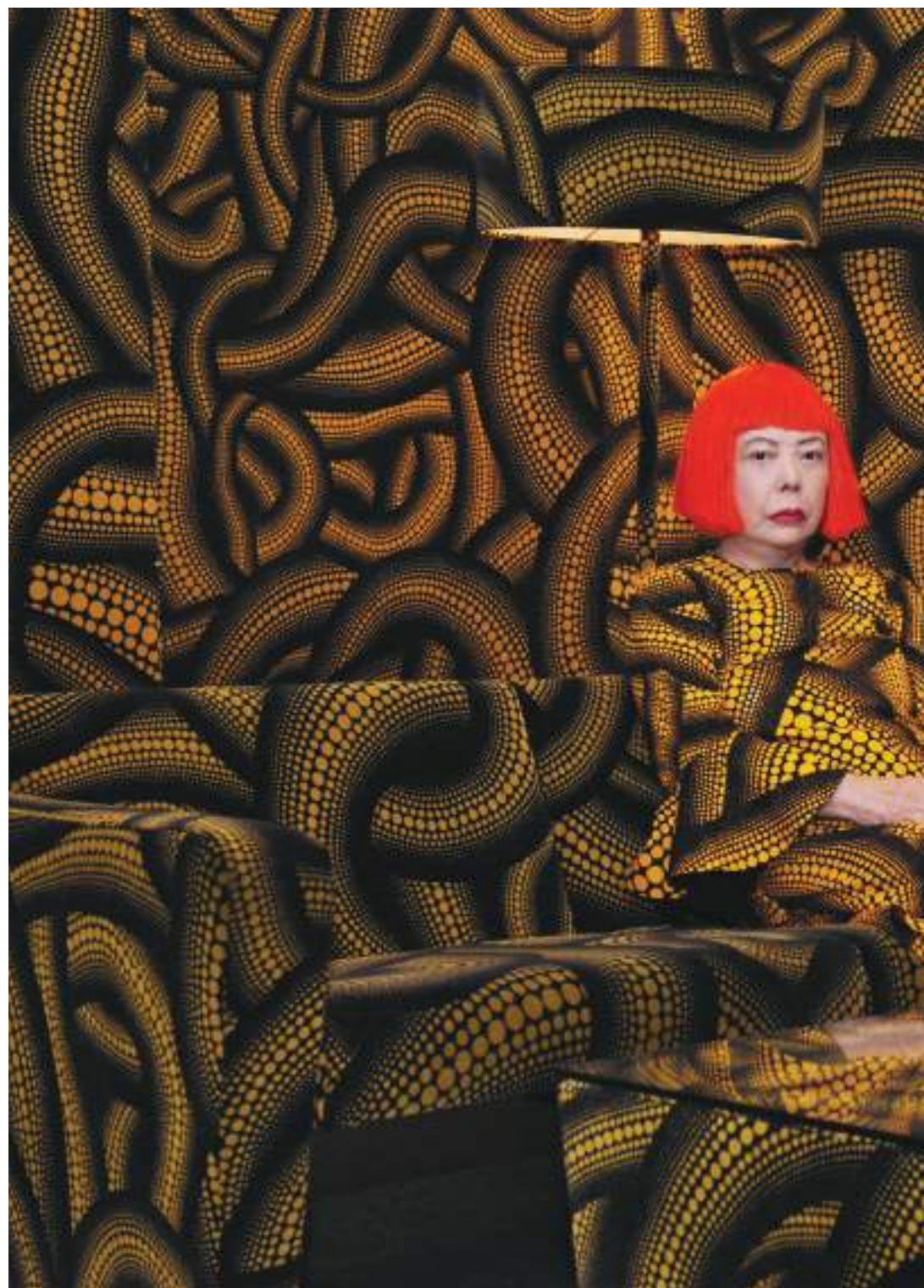
Lokakuussa avautunutta näyttelyä edelsi Helsingissä kaksi tilapäistä installaatiota. Helsinki-päivänä

12.6.2016 valmistui Esplanadin puistoon Ascension of Polka Dots on the Trees -installaatio, joka kietoi Teatteriesplanadin 20 puuta Kusaman pillulliseen kankaaseen. Talvipuutarhan palmuhuoneeseen valmistui Kusaman työ Narkissos-puutarha, jossa on tuhat peilin lailla heijastavaa teräspalloa. Teos on nyt siirretty HAM-metron näyttelytilaan Kampin metroasemalle.

Yayoi Kusaman näyttely on tavoittanut yleisönsä. Kuuden ensimmäisen viikon aika näyttelyyn tutustui 83 000 kävijää, ja näyttely on ilahduttavasti houkuttellut erityisesti nuoria ja lapsia. Nytkin toisella näyttelykäynnilläni taidemuseossa oli samaan aikaan vierailmassa ainakin yksi päiväkotiryhmä ja yksi yläkouluryhmä.

Yayoi Kusaman tervehdys meille suomalaisille:
”Sydämeni on täynnä ihmetystä kun mietin, miten upea tästä näyttelystä tulee. Rakkaat kauniin Helsingin asukkaat, pyydän, että päästätte taiteen voiman elämäänne ja olette ikuisesti kiitollisia maailmankaikkeudelle. Haluan omistaa tämän rakkauden ja rauhan viestin kaukaa Japanista rakkaille helsinkiläisilleni.” – Yayoi Kusama

Kaija Kärpjoki

Yhdistyksen julkaisut

TOMO (suomeksi ystävä) on JKY:n jäsenlehti. Se ilmestyy neljästi vuodessa ja on jäsenille maksuton. Tomon painos on 400 kpl. Päätoimittaja on Aino Haavisto, joka ottaa miellään vastaan aineistoa ja kommentteja: ainorosah@gmail.com.

Aineiston tulisi olla muotoilematonta, pituudeltaan maksimissaan kolme A4-sivua (Times New Roman fonttikoko 12).

Seuraavien lehtien deadlinet ovat:

- 15.2. - ilmestyy maaliskuussa
- 15.5 - ilmestyy kesäkuussa

Ilmoitushinnat:
mustavalkoiset

1/1 s. 60 € (toisto 50 €), ½ s. 34 € (25 €), ¼ s. 20 € (18 €)

värilliset:

1/1 s. 120 € (toisto 80 €), ½ s. 70 € (50 €), ¼ s. 40 € (30 €)

HASHI (suomeksi silta) on JKY:n vuosittainen japanilaisen kulttuurin eri alueita käsittelevä julkaisu, joka lähetetään jäsenille veloitusetta.

Jäljellä olevien painosten aiheet:

6. Kirjallisuutta
7. Käsittelee eri taidelajeja
9. Kirjallisuutta
10. Kymmenenvuotisjuhlanumero
20. BU - Samurai ammatti
21. Silkki, savi ja sivellin
22. KEN - linnat, haarniskat, mon
23. EN - Silta japanilaiseen puutarhaan
24. EIGA - Katsaus japanilaiseen elokuvaan
- 25.-26. Teetaide / Runo
27. Rekishi - historia
28. Rautaista estetiikkaa
29. Noo-teatteri - Historia elää
30. Perinne elää kätevin käsin
32. Japanin uskonnot

33. Poimintoja Japanin historiasta
34. Sogetsu-ikebana tänään
35. Tila ja rakentaminen Japanissa
36. UMA! Poimintoja japanilaisesta ruokakulttuurista.

Irtonumeroiden hinnoittelu
Numerot:

6 - 10, 28 ja 30 maksavat jäsenille 5 € / muille 7 €.

Numerot:

20 - 24 maksavat 12 € / 13,50 €

25 - 27 maksavat 13 € / 15 €

29, 31 - 37 maksavat 14 € / 16 €

MUITA JULKAISUJA

Japanin kieli, Tadaaki Kawatan legendaariseksi muodostunut japanin kielen oppikirja suomeksi. Jäsenhinta 13,50 €, muille 15 €, sanasto 4 €. Kirjaan on saatavissa myös kaksi CD-levyä, 14 € jäsenille, 16 € muille.

Japanilais-suomalainen kanji-sanakirja, Tapio J. Tuomi. Jäsenhinta 25 €, muut 29 €.

Julkaisuja voi tilata Fred Kaprilta
0400 553388, fred.kapri@gmail.com

Hintoihin lisätään postikulut!

日本文化友の会

Oletko kiinnostunut liittymään Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäseneksi? Ilmoittaudu osoitteessa: www.japaninkulttuuri.net/yhdistyksesta/liity-jaseneksi tai täytä alla oleva lomake ja lähetä se osoitteella:

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry
PL 305, 00101 Helsinki

Jäsenmaksu on € 25 Pankkiyhteys: Danske Bank FI08 8000 1878 9644 37

JÄSENHAKEMUS

Nimi _____

Postiosoite _____

Postinumero ja -toimipaikka _____

Puh. _____ FAX _____

e-mail _____

Kansalaisuus ellei Suomen _____

Ammatti tai oppiarvo (ei välttämätön) _____

Minua kiinnostaa erityisesti Japanin kulttuurissa:

_____

Päiväys _____

Allekirjoitus _____

Yhdistyksemme saa silloin tällöin kutsuja ja tiedotteita Japanin kulttuuriin liittyviin tilaisuuksiin. Joskus aikaväli kutsun ja tapahtuman välillä on lyhyt ja jos ilmoittaisimme siitä lehdessä, tilaisuus olisi jo mennyt ohi. Jotkut tahot ovat joskus lupautuneet hoitamaan postituksen yhdistyksen puolesta.

Hallitus päättää jokaisesta postituspyynnöstä erikseen eikä osoitetietoja anneta ulkopuolisille postittajille ilman yhdistyksemme jäsenen suostumusta.

Mikäli et halua, että osoitteesi voidaan antaa tiedotustarkoituksessa hallituksen joka kerta erikseen hyväksymän kutsun tai tapahtuman ulkopuolisen tahon suorittamaan postitukseen, voit kieltää sen tässä:

Osoitetietojani ei saa antaa ulkopuolisille postittajille e.m. tarkoituksessa _____ (rasti haluttaessa)

Posti Green

